

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. _127_
din ____07.10.2010____

privind soluționarea contestației formulată de

.....,

din localitatea Vatra Dornei, ..., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. .... din .....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ...., asupra contestației formulate de ....., cu sediul în localitatea Vatra Dornei, ..., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., privind suma totală de ....., reprezentând:

- ..... – TVA;
- ..... – majorări de întârziere TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. .... contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., privind suma totală de ....., din care ..... – TVA, ... – majorări de întârziere TVA.

În contestația formulată, petenta afirmă că, potrivit pct. 212 din decizia de impunere atacată, respectiv cap. III pct. 3.1 din raportul de inspecție fiscală, echipa de inspecție fiscală a constatat că societatea a recepționat în luna noiembrie 2009 o clădire în valoare de ..... lei cu destinația locuință de serviciu (conform autorizației de construire) și că la data controlului aceasta este în folosința administratorului, fiind facturată către acesta, în lunile noiembrie și decembrie, chirie cu mențiunea „operațiune scutită fără drept de deducere” și că astfel s-a efectuat ajustare pentru întreaga clădire, în baza art. 4 lit. a, rezultând TVA suplimentară în sumă de ..... lei.

Contestatoarea precizează că, la emiterea deciziei, nu s-a ținut cont de următoarele aspecte:

a) Emiterea facturilor de chirie nu s-a făcut pentru tot spațiul existent, respectiv pentru întreaga clădire, aspect ce rezultă din contractul de închiriere existent, încheiat între societate și administratorul acesteia, ..., suprafața închiriată respectând condițiile impuse de capitolul 6, art. 51-53 din Legea locuinței nr. 114/1996, cu modificările și completările ulterioare, și din anexa nr. 1-exigențe minimale pentru locuințe, din același act normativ.

Contestatoarea susține că spațiul închiriat pentru care au fost emise cele două facturi este compus din o cameră pentru dormit, o încăpere sanitară, bucătăria care include și locul de luat masa, acces la camera de zi (care are și destinația de cameră de protocol pentru firmă) a cărei suprafață totală (împreună cu spațiul pentru dormit) se încadrează în suprafața minimală prevăzută de legea locuinței, precum și acces la spațiu de depozitare.

Societatea menționează că toată clădirea se compune din mai multe camere care au altă destinație, respectiv sediu social, birouri și cameră de protocol și prin urmare, ajustarea nu operează asupra întregii clădiri, ci numai asupra părții închiriate pentru care au fost emise cele două facturi, așa cum este stipulat și la pct. 54 alin. 5 din HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

b) Așa după cum rezultă din actul de control întocmit, la data de 20.04.2010, societatea a efectuat schimbarea sediului social al firmei în această nouă clădire, care are prin urmare și destinația de sediu social.

Petenta consideră că respectiva clădire pentru care echipa de inspecție a aplicat ajustarea TVA are destinația de sediu social și locuință de serviciu. De asemenea, afirmă că în aceeași clădire se desfășoară și activități de prestări servicii informatice.

Contestatoarea susține, de asemenea, că la mutarea sediului și birourilor s-a ținând cont de faptul că cea mai mare parte a activității desfășurate și a veniturilor obținute se realizează din producția și comercializarea materialului lemnos, conform evidenței contabile, pentru care are deschis punct de lucru (hala gater) în localitatea Dorna Candrenilor.

Petenta motivează că aceste activități de prestări servicii informatice și producția și comercializarea materialului lemnos sunt în folosul operațiunilor taxabile, așa cum este prevăzute și la art. 6 din Codul fiscal și că, prin urmare, această clădire este utilizată în folosul operațiunilor taxabile.

c) Pentru partea din spațiu utilizată ca locuință de serviciu de către administratorul societății, au fost întocmite facturi conform cărora societatea înregistrează venituri din chirii și colectează TVA.

Petenta afirmă că este adevărat că la data efectuării primei inspecții fiscale societatea nu îndeplinea aceste criterii, dar ulterior această deficiență a fost înlăturată, facturile respective au fost stornate și întocmite alte facturi prin care s-a colectat TVA aferentă, fiind depusă la AFPM Vatra Dornei (unde are sediul social) notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor de închiriere pentru spațiul destinat ca locuință de serviciu.

Contestatoarea afirmă că, în actul de control, organele de inspecție fiscală menționează faptul că societatea poate ajusta TVA în favoarea firmei pe măsura schimbării destinației, sugerând că la data controlului destinația clădirii este de locuință personală și că nu sunt amenajate birouri.

Petenta susține că este de acord cu faptul că poate efectua din proprie inițiativă ajustarea TVA în favoarea firmei, având în vedere că eroarea privind colectarea TVA aferentă chiriei a fost îndreptată. Contestatoarea afirmă că nu știe ce înțelege echipa de inspecție atunci când precizează că spațiul avea destinația de locuință personală sau de casă de locuit cu dormitoare, băi, bucătărie, sufragerie și dependințe, având în vedere că această clădire este folosită și ca locuință de serviciu în care administratorul locuiește efectiv atunci când este în Vatra Dornei și, prin urmare, este nevoie de aceste camere, așa cum este prevăzut în Legea nr. 114/1996, cap. 6, art. 51-53 și din anexa nr. 1.

Petenta afirmă că în actul de control se mai menționează și faptul că acest imobil nu avea amenajate birouri pentru activitatea firmei, iar societatea se întreabă dacă din acest motiv imobilul nu poate fi folosit ca și sediu social, având în vedere că este singurul sediu social al firmei unde se face organizarea activității, întocmirea documentelor financiar-contabile și întâlnirile cu partenerii de afaceri. Contestatoarea invocă în acest sens faptul că legea prevede că orice firmă are nevoie de un sediu social în care se justifică existența mai multor camere (birouri, camere de protocol), a unui grup sanitar și chiar a unei bucătării în care angajații să poată lua masa. Petenta precizează și faptul că societatea poate oferi și loc de cazare în cadrul unor acțiuni de protocol desfășurate cu persoane din alte localități cu care se dorește încheierea unor contracte comerciale.

Societatea susține că nu înțelege cum ar trebui să arate un birou informatic în accepțiunea echipei de inspecție, întrucât în orice cameră care are o masă și un scaun se pot desfășura activități informatice prin punerea în funcțiune a unui laptop.

Contestatoarea susține că imobilul a fost construit cu scopul de fi folosit ca locuință de serviciu și ca sediu social și de birouri, fapt care rezultă și din autorizația de construire întocmită în numele firmei.

De asemenea, menționează că locuința personală a administratorului este în localitatea Gura Humorului, unde a fost sediul social al firmei până la schimbarea acestuia.

Petenta mai afirmă că, potrivit pct. 222 din decizia de impunere atacată, respectiv la cap. III pct. 3.2 din raportul de inspecție fiscală, echipa de inspecție

fiscală a constatat că societatea a dedus eronat TVA în sumă de ..... lei aferentă facturii nr. ...., reprezentând contravaloarea unor consumabile care nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății.

Contestatoarea precizează că TVA în sumă de ..... lei, aferentă bunurilor la care face referire echipa de inspecție, respectiv ladă frigorifică, suport monitor și tocător carne, se află la sediul firmei și că a fost dotată cu acestea bucătăria din locuința de serviciu, iar sediul social și locuința de serviciu sunt utilizate în activitatea firmei și deci în scopul operațiunilor taxabile.

Ca urmare a celor prezentate anterior, societatea consideră că nu datorează nici majorările de întârziere în sumă totală de ..... aferente TVA de plată.

În concluzie, societatea consideră că are drept de deducere pentru TVA aferentă clădirii construite și utilizate ca sediu social, birouri și locuință de serviciu, având în vedere că toate activitățile efectuate de societate sunt în folosul operațiunilor sale taxabile și solicită admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., s-a stabilit suplimentar în sarcina societății TVA în sumă de ..... și majorări de întârziere în sumă de ..... aferente TVA.

Controlul efectuat la societate a avut ca obiectiv reverificarea aspectelor din decizia nr. ....a ..... din cadrul DGFP Suceava și a vizat perioada 01.12.2009-31.01.2010.

În decontul TVA cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010, societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de ..... lei, iar conform RIFG nr. ...., la data de 30.11.2009, societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de ..... lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, potrivit procesului verbal de recepție încheiat în luna noiembrie 2009, a recepționat o clădire în valoare de ..... lei. Conform autorizației de construcție nr. ...., respectiva clădire avea destinația de locuință de serviciu, iar conform planului anexă la autorizația de construcție rezultă că aceasta este compusă din dormitoare, sufragerie, bucătărie și grupuri sanitare.

De asemenea, au constatat că societatea a facturat în lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010, către ..... – administratorul societății, contravaloare chirie cu mențiunea „operațiune scutită fără drept de deducere” cu factura nr. .... în valoare de ..... lei și factura nr. .... în valoare de ..... lei.

Organele de control fiscal fac mențiunea că în deconturile de TVA întocmite pentru lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010, la rândul 14 „Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite fără drept de deducere” sunt înscrise valorile din facturile nr. .... și nr. ....

Organele de inspecție fiscală au considerat că societatea trebuia să ajusteze TVA dedusă aferentă construcției, în sumă de ..... lei ($\text{.....} \times 19\% \times 20 / 20$),

pentru perioada de ajustare de 20 ani, cu începere de la 01 ianuarie 2009 și până în anul 2028 inclusiv.

De asemenea, organele de inspecție fiscală fac mențiunea că ulterior perioadei verificate (01.12.2009-31.01.2010) și a efectuării controlului (20.04.2010), societatea și-a schimbat sediul (30.04.2010) în Vatra Dornei, ... și a depus notificare în data de 13.05.2010 pentru opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodată, se precizează că, la data de 20.07.2010, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la imobilul din Vatra Dornei, ... și au constatat că acesta are destinație de casă de locuit (4 dormitoare locuite, bucătărie, sufragerie, băi, beci), nu erau amenajate birouri pentru activitatea firmei sau pentru activități informatice, fapt ce nu a putu fi explicat de împuternicitul ..... în nota explicativă, anexă la RIF.

Organele de inspecție fiscală fac și mențiunea că, întrucât toate modificările privind sediul și notificarea au fost efectuate după data controlului, iar la data de 20.07.2010 imobilul avea destinație de locuință personală, se consideră că pentru perioada 01.12.2009-31.01.2010, societatea trebuia să ajusteze TVA în favoarea bugetului de stat, iar pe măsura schimbării destinației să ajusteze TVA în favoarea firmei.

Organele fiscale au constatat că au fost încălcate prevederile art. 149 alin. 4 lit. a pct. 2 din Codul fiscal.

Astfel, au stabilit suplimentar în sarcina societății **TVA în sumă de ..... lei**, iar pentru nevirarea la termenele legale a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei (..... lei – ..... lei) s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de ..... lei**, până la data de 09.04.2010.

De asemenea, în urma verificării efectuate, s-a constatat că aceasta a dedus în TVA în sumă totală de ..... lei în baza facturii nr. .... (în valoare totală de ..... lei, din care TVA dedusă eronat în sumă de ..... lei), reprezentând contravaloarea unei combine frigorifice, unui tocător de carne și unui suport LCD, bunuri care nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății și pentru care nu s-a putut demonstra la data controlului folosirea lor în interesul operațiunilor taxabile.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. 2 lit. a și ale art. 128 alin. 4 lit. a din Codul fiscal și au stabilit suplimentar în sarcina societății **TVA în sumă de ..... lei**, iar pentru nevirarea la termenele legale a taxei pe valoarea adăugată s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de .....lei**, până la data de 09.04.2010.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de ..... lei, din care ..... lei - TVA și ..... lei - majorări de întârziere aferente, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor

Publice a județului Suceava, prin organele sale de soluționare, se poate pronunța dacă societatea avea obligația ajustării TVA aferentă unei clădiri cu destinația de locuință de serviciu, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu demonstrează că în perioada verificată a fost modificată destinația de utilizare a acesteia.

În fapt, din actul de control rezultă că inspecția fiscală efectuată la societate a avut ca obiectiv reverificarea aspectelor din decizia nr. .... a Biroului soluționare contestații din cadrul DGFP Suceava și a vizat perioada 01.12.2009-31.01.2010.

Prin decizia nr. ...., DGFP Suceava, prin organele sale de soluționare a contestațiilor, a dispus desființarea Deciziei de impunere nr. ...., emisă de AIF, cu privire la suma de ..... lei, reprezentând TVA și majorările de întârziere aferente în sumă de ..... lei, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la reanalizarea TVA și să emită noi acte administrative fiscale care vor avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Decizia de impunere nr. .... a fost emisă ca urmare a verificării efectuate de organele de inspecție fiscală, care a avut ca obiectiv soluționarea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010.

În urma verificării efectuate s-a constatat că, în luna noiembrie 2009, conform procesului verbal de recepție încheiat în luna noiembrie 2009, societatea a recepționat o clădire în valoare de ..... lei. Potrivit autorizației de construcție nr. ...., respectiva clădire avea destinația de locuință de serviciu, iar conform planului anexă la autorizația de construcție rezultă că aceasta este compusă din dormitoare, sufragerie, bucătărie și grupuri sanitare.

Societatea a facturat în lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010 către ..... – administratorul societății contravaloare chirie cu mențiunea „operațiune scutită fără drept de deducere” în baza facturii nr. .... în valoare de ..... lei și facturii nr. .... în valoare de ..... lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că societatea trebuia să ajusteze TVA dedusă aferentă construcției, în sumă de ..... lei (..... x 19% x 20 / 20), pentru perioada de ajustare de 20 ani cu începere de la 01 ianuarie 2009 și până în anul 2028 inclusiv.

De asemenea, în urma verificării efectuate s-a constatat că ulterior perioadei verificate (01.12.2009-31.01.2010) și a efectuării controlului (20.04.2010), societatea și-a schimbat sediul (30.04.2010) în localitatea Vatra Dornei, ... și a depus notificare în data de 13.05.2010 pentru opțiunea de taxare a operațiunilor privind închirierea clădirii.

Totodată, se precizează că, la data de 20.07.2010, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la imobilul din Vatra Dornei, str. .... și au constatat că acesta are destinație de casă de locuit (4 dormitoare locuite, bucătărie, sufragerie, băi, beci), nu erau amenajate birouri pentru activitatea firmei sau pentru activități informatice, fapt ce nu a putut fi explicat de împuternicitul ..... în nota explicativă, anexă la RIF.

Întrucât toate modificările privind sediul și notificarea au fost efectuate după data controlului, iar la data de 20.07.2010 imobilul avea destinație de locuință personală, organele de inspecție fiscală au considerat că, pentru perioada 01.12.2009-31.01.2010, societatea trebuia să ajusteze TVA în favoarea bugetului de stat, iar pe măsura schimbării destinației să ajusteze TVA în favoarea firmei, motiv pentru care au stabilit suplimentar în sarcina societății **TVA în sumă de ..... lei**, iar pentru nevirarea la termenele legale a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei (..... lei – ..... lei) s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de ..... lei**, până la data de 09.04.2010.

Petenta contestă suma de ..... lei, reprezentând TVA, afirmând că a fost închiriat numai o parte din imobil, iar cealaltă parte a fost utilizată în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 149** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cum modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART. 149

“Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) **bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;**

[...]

d) **taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.**

(2) **Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):**

[...]

b) **pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.**

(3) **Perioada de ajustare începe:**

[...]

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

[...]

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

[...]

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

[...]”.

Potrivit acestor prevederi legale, este supusă ajustării taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital și reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri.

În situația construcției unui bun imobil, ajustarea se face pe o perioadă de 20 de ani și începe de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată.

De asemenea, contribuabilul are obligația să ajusteze taxa achitată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, în situația în care aceste bunuri sunt folosite pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei sau în situația în care bunurile sunt utilizate integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice.

Ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea, în luna noiembrie 2009, a recepționat o clădire în valoare de ..... lei. De asemenea, în lunile decembrie 2009 și ianuarie 2010, societatea a facturat către ..... –

administratorul societății, contravaloare chirie cu mențiunea „operațiune scutită fără drept de deducere” (factura nr. .... în valoare de ..... lei și factura nr. .... în valoare de ..... lei).

- Conform **art. 141 alin. 2 lit. e** din Codul fiscal, în vigoare în perioada supusă verificării, din punctul de vedere al TVA, închirierea este o operațiune scutită fără drept de deducere:

ART. 141

“Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

[..]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

e) arendarea, concesionarea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

[...]

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme”.

Din textele de lege de mai sus se reține că operațiunea de închiriere de bunuri imobile este o operațiune scutită de taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea, deși această operațiune este scutită de taxă, persoana impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunii.

- În normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, reglementate prin HG 44/2004, la **pct. 38, referitor la art. 141 alin. 2 lit. e și alin. 3** din Codul fiscal, se stipulează că:

“Norme metodologice:

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1) un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal și orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme

metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. [...]

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare”.

Din aceste texte de lege rezultă că orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în speță operațiuni de închiriere, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia, iar această opțiune trebuie adusă la cunoștința organului fiscal prin depunerea unei notificări.

De asemenea, în situația în care persoana impozabilă aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil, are obligația de a efectua ajustarea taxei deduse dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că petenta a închiriat o parte din imobil către administratorul acesteia și a emis două facturi, reprezentând contravaloare chirie cu mențiunea „operațiune scutită fără drept de deducere”. Se reține că respectivele operațiuni sunt scutite fără drept de deducere și prin urmare, intră sub incidența prevederilor art. 149 alin. 4 lit. a pct. 2 din Codul fiscal, mai sus citate.

Întrucât în perioada supusă verificării o parte din imobil a fost închiriată, iar această operațiune este scutită fără drept de deducere, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea TVA în conformitate cu prevederile legale, societatea neavând drept de deducere a TVA aferentă părții din clădirea închiriată.

În concluzie, având în vedere că în perioada supusă controlului, respectiv 01.12.2009-31.01.2010, societatea a închiriat o parte din imobil, operațiune scutită fără drept de deducere și a emis facturi cu această mențiune, rezultă că în mod legal organele fiscale au procedat la ajustarea TVA aferentă părții din clădirea închiriată.

- La **pct. 54** din Hotărârea Guvernului Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se aduc completări privind aplicarea prevederilor **art. 149** mai sus citat:

„Norme metodologice:

54.[...]

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri.[...]”.

Rezultă din acest text de lege faptul că, începând cu anul 2008, atunci când bunul de capital este utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei sau dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice, ajustarea deducerii se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și se face proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri.

Din documentele existente la dosarul contestației se reține că, în luna noiembrie 2009, societatea a recepționat o clădire care a fost construită conform autorizației de construcție nr. .... cu destinația de locuință de serviciu.

Societatea a închiriat o parte din imobil către administratorul acesteia, pentru care nu s-a optat pentru taxarea operațiunii, rezultând astfel că această parte din imobil a fost utilizată pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei.

Prin urmare, conform pct. 54 alin. 5 din HG 44/2004, mai sus citat, pentru partea din imobil închiriată societatea avea obligația de a ajusta deducerea TVA aferentă construcției, în sensul că nu are drept la deducerea TVA aferentă părții din clădire care a fost închiriată.

Rezultă că în mod legal organele fiscale nu au acordat dreptul de deducere a TVA aferentă construcției acestei părți de clădire care a fost închiriată.

În ceea ce privește cealaltă parte de clădire, care nu a fost închiriată, organele de inspecție fiscală precizează că, **ulterior perioadei verificate** (01.12.2009-31.01.2010) și **a efectuării controlului (20.04.2010)**, societatea și-a schimbat sediul (30.04.2010) în Vatra Dornei, ... și a depus notificare în data de 13.05.2010 pentru opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, din documentele existente la dosarul contestației, rezultă că, la data de **20.07.2010**, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la imobilul din Vatra Dornei, ... și au constatat că acesta are destinație de casă de locuit (4 dormitoare locuite, bucătărie, sufragerie, băi, beci), nu erau amenajate birouri pentru activitatea firmei sau pentru activități informatice, fapt ce nu a putut fi explicat de împuternicitul ..... în nota explicativă, anexă la RIF.

Din aceste precizări se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că o parte de clădire are destinație de casă de locuit și nu are amenajate birouri pentru activitatea firmei sau pentru activități informatice, deci societatea a schimbat destinația clădirii, dar constatările fac referire la evenimente care au avut loc în perioada de după 31.01.2010 și nu se referă la perioada 01.12.2009-31.01.2010 supusă controlului, pentru care s-a procedat la ajustarea TVA.

Prin decizia nr. ....de soluționare a contestației formulate de societate împotriva deciziei de impunere nr. ...., organele de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Suceava au dispus desființarea acestei decizii de impunere, cu privire la TVA ajustată și stabilită suplimentar în sumă de ....., întrucât organele de inspecție fiscală au ajustat în totalitate TVA aferentă clădirii, iar contestatoarea a anexat la contestația formulată copie după contractul de închiriere din data de 31.12.2009 din care rezultă că a fost închiriată doar o parte din clădire.

Prin noua decizie de impunere, emisă ca urmare a desființării celei mai sus menționate, organele de inspecție fiscală au ajustat TVA și au stabilit în sarcina societății aceeași sumă, pe motiv că la data efectuării noului control (și nu în perioada supusă verificării 01.12.2009-31.01.2010) clădirea avea destinația de casă de locuit (și nu cea de locuință de serviciu) și nu erau amenajate birouri pentru activitatea firmei, iar stabilirea suplimentară a TVA s-a făcut fără a analiza separat TVA aferentă spațiului închiriat și TVA aferentă spațiului neînchiriat, motivul care a generat desființarea deciziei de impunere anterioare. Se reține astfel că organele de inspecție fiscală nu au respectat în totalitate elementele dispuse prin decizia nr. ....

Deoarece organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă pentru partea de imobil neînchiriată s-a schimbat destinația pentru care a fost construită, deci că în perioada 01.12.2009-31.01.2010 clădirea a fost utilizată parțial în alte scopuri decât activitățile economice, în condițiile în care imobilul a fost construit cu destinația de locuință de serviciu, iar la data de 30.04.2010 contribuabilul și-a schimbat sediul social în această clădire, rezultă că argumentele organelor de control nu sunt concludente pentru perioada pentru care s-a ajustat TVA, respectiv 01.12.2009-31.01.2010.

Prin urmare, organele de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Suceava nu se pot pronunța asupra legalității stabilirii suplimentare în sarcina contestatoarei a taxei ajustată aferentă părții de clădire pentru care organele fiscale nu demonstrează că a fost schimbată destinația pentru care a fost construită.

Având în vedere că, pentru o parte din TVA aferentă construcției TVA este datorată, petenta neavând drept la deducere, iar pentru cealaltă parte, organele de inspecție fiscală nu au analizat și nu demonstrează că în perioada 01.12.2009-31.01.2010 societatea a schimbat destinația clădirii și că prin urmare, trebuia ajustată TVA, organele de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Suceava nu se pot pronunța asupra legalității stabilirii suplimentare în sarcina contestatoarei a **sumei de ..... lei**, din care ..... lei – TVA și ..... lei – majorări de întârziere aferente TVA.

2. Referitor la suma de ..... lei, din care ..... lei – TVA ..... lei – majorări de întârziere aferente TVA, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă DGFP Suceava, prin organele sale de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra deductibilității TVA aferentă cheltuielilor efectuate cu achiziția unor bunuri, în condițiile în care acestea nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății.

În fapt, în urma verificării efectuate, s-a constatat că societatea a dedus TVA în sumă de ....., în baza facturii nr. ...., în valoare totală de ....., reprezentând contravaloarea unei combine frigorifice, a unui tocător de carne și a unui suport LCD, bunuri care nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății și pentru care nu s-a putut demonstra la data controlului că acestea sunt folosite în interesul operațiunilor taxabile.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. 2 lit. a și ale art. 128 alin. 4 lit. a din Codul fiscal și au stabilit suplimentar în sarcina societății **TVA în sumă de ..... lei**, iar pentru nevirarea la termenele legale a taxei pe valoarea adăugată s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de ..... lei**, până la data de 09.04.2010.

Petenta afirmă că bunurile respective se află la sediul firmei și că a fost dotată cu acestea bucătăria din locuința de serviciu, iar sediul social și locuința de serviciu sunt utilizate pentru activitatea firmei și deci în scopul operațiunilor taxabile.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Din aceste texte de lege rezultă că persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, cu condiția ca bunurile și serviciile achiziționate să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea are ca obiect de activitate **„tăierea și rindeluirea lemnului, impregnarea lemnului”**.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a achiziționat ladă frigorifică, suport monitor și tocător carne, bunuri care nu sunt destinate în folosul operațiunilor taxabile ale societății și pentru care societatea nu a putut demonstra folosirea lor în interesul operațiunilor taxabile.

Contestatoarea precizează că aceste bunuri se află la sediul firmei și că a fost dotată cu acestea bucătăria din locuința de serviciu, iar sediul social și locuința de serviciu sunt utilizate în activitatea firmei și deci în scopul operațiunilor taxabile.

Această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât nu demonstrează că bunurile achiziționate sunt utilizate în folosul operațiilor taxabile ale firmei, obiectul de activitate a acesteia fiind tăierea și rindeluirea lemnului, impregnarea lemnului.

- Potrivit **art. 65** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Se reține că societatea are sarcina de a-și dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal, ori în contestația formulată petenta nu demonstrează faptul că bunurile cumpărate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Având în vedere prevederile legale invocate, constatările organelor de inspecție fiscală, faptul că societatea nu demonstrează că achizițiile efectuate sunt în folosul operațiunilor taxabile ale firmei, obiectul de activitate desfășurat de petentă fiind cel de tăierea și rindeluirea lemnului și impregnarea lemnului, **rezultă că în mod legal organele de control fiscal au respins la deducere TVA în sumă de ..... lei**, aferentă achiziției reprezentând ladă frigorifică, suport monitor și tocător carne, și au calculat **majorări de întârziere în sumă de .....lei** aferente TVA, întrucât aceste bunuri nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

3. Referitor la legalitatea modului de întocmire de către organele de inspecție fiscală a Deciziei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, verificarea efectuată la societate a avut ca obiectiv reverificarea aspectelor din Decizia nr. .... a ..... din cadrul DGFP Suceava și a vizat perioada 01.12.2009-31.01.2010.

Prin Decizia nr. ...., DGFP Suceava, prin organele sale de soluționare a contestațiilor, a dispus desființarea Deciziei de impunere nr. ...., emisă de AIF, cu privire la suma de ..... lei, reprezentând TVA și majorările de întârziere aferente în sumă de ..... lei, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze

la reanalizarea TVA și să emită noi acte administrative fiscale care vor avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Decizia de impunere nr. ...., care a fost desființată, a fost emisă ca urmare a verificării efectuate de organele de inspecție fiscală, care a avut ca obiectiv soluționarea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010.

Decizia de impunere contestată nr..... a fost emisă ca urmare a desființării Deciziei de impunere nr. .... (desființare pronunțată prin Decizia nr. .... a Biroului soluționare contestații), decizie care a avut ca obiectiv inspecția fiscală parțială în vederea soluționării decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010, depus la AFPO Gura Humorului sub nr. ....

- La art. 94 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se stipulează că:

ART. 94

“Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora”.

Din acest text de lege rezultă că inspecția fiscală are ca obiect stabilirea diferențelor obligațiilor de plată ale contribuabililor verificați.

În situația în care se stabilesc debite suplimentare în sarcina contribuabililor, sunt aplicabile prevederile OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", unde se precizează că:

ART. 4

„Formularul "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se completează conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2”.

„ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală"

a) "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 967/2005, cu modificările ulterioare.

[...]

e) Informațiile din conținutul "Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se vor completa după cum urmează:

[...]

2. "Date privind creanța fiscală" va cuprinde:

2.1.1. Obligații fiscale suplimentare de plată - se va completa câte un tabel pentru fiecare obligație fiscală stabilită suplimentar, cu informații referitoare la:

- rând 1 col. 1: denumirea obligației fiscale principale - în acest rând se vor înscrie denumirea obligației fiscale principale, impozitul, taxa sau contribuția care a făcut obiectul inspecției fiscale (cu excepția taxei pe valoarea adăugată, atunci când verificarea se efectuează pentru soluționarea cu inspecție fiscală a unui decont de TVA cu sume negative cu opțiunea de rambursare).

[...]

2.2.1. "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare"

Acest tabel se completează în cazul în care inspecția fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

[...]

Col. 4 - suma solicitată la rambursare; această informație va fi preluată din decontul de TVA cu sume negative cu opțiune de rambursare, care a fost transmis pentru soluționare prin efectuarea inspecției fiscale.

[...]

Col. 6 Total TVA stabilită suplimentar - reprezintă taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în perioada verificată.

Col. 7 TVA respinsă la rambursare - reprezintă suma cu care se diminuează TVA solicitată la rambursare ca urmare a stabilirii unor sume suplimentare. Aceasta nu poate fi mai mare decât suma stabilită suplimentar sau decât suma solicitată la rambursare.

Col. 8 TVA aprobată la rambursare - reprezintă taxa pe valoarea adăugată care urmează a fi rambursată și se calculează ca diferență pozitivă între TVA solicitată la rambursare și TVA respinsă la rambursare.

[...]"

Col. 9 TVA stabilită suplimentar de plată - reprezintă diferența pozitivă dintre taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și cea respinsă de

la rambursare.

[...]

Formularul "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală" are rol și de "Decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată" în cazul inspecțiilor fiscale anticipate efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare, în urma cărora se stabilesc diferențe față de suma solicitată.

Suma aprobată la rambursare urmează procedura prevăzută la art. 112 sau 113, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

[...]"

Conform acestor prevederi legale, formularul "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată.

În anexa de mai sus, cuprinzând instrucțiunile de întocmire a formularului, se precizează că la pct. 2.1.1. rând 1 col. 1 se va completa denumirea obligației fiscale principale, respectiv impozitul, taxa contribuția, dar se face mențiunea că face excepție de la completarea acestei rubrici în cazul taxei pe valoarea adăugată, atunci când verificarea se efectuează pentru soluționarea cu inspectie fiscală a unui decont de TVA cu sume negative cu opțiunea de rambursare.

De asemenea, este precizat clar faptul că pct. 2.2.1. are ca obiectiv "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare" și se completează în cazul în care inspectia fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

Acest punct prevede întocmirea unui tabel care va fi completat cu alte rubrici decât cele menținute la pct. 2.1.1., respectiv suma solicitată la rambursare, TVA respinsă la rambursare, TVA aprobată la rambursare.

Decizia de impunere nr. .... a fost emisă de către organele de control din cadrul Activității de inspectie fiscală, care au completat pct. 2.1.1. prevăzut de formular, iar la rândul 1 col. 5 – au completat TVA stabilită suplimentar de plată, reprezentând valoarea totală a TVA stabilite suplimentar de către inspectia fiscală, pentru toată perioada verificată.

În RIF nr. ...., existent la dosarul cauzei, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere contestată, organele fiscale precizează că:

„În decontul TVA cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010 societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de ..... lei”.

De asemenea, în acest raport, la Capitolul VI – Sinteza constatărilor fiscale, se specifică faptul că:

„Cu privire la soluționarea, cu control anticipat, a decontului de TVA cu opțiune de rambursare, aferent lunii ianuarie 2010, în sumă de ..... lei, înregistrat la AFPO Gura Humorului sub nr. ...., s-au constatat următoarele:

- TVA solicitat la rambursare = ... lei**
- TVA respinsă la rambursare = ... lei**
- TVA cu drept de rambursare ..... lei.”**

Decizia de impunere contestată nr..... a fost emisă ca urmare a desființării Deciziei de impunere nr. .... (desființare pronunțată prin Decizia nr. .... a Biroului soluționare contestații), decizie care a avut ca obiectiv inspecția fiscală parțială în vederea soluționării decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010, depus la AFPO Gura Humorului sub nr. ....

Deoarece obiectivul deciziei de impunere contestate a fost soluționarea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare, **organele de inspecție fiscală aveau obligația ca, la finalizarea controlului, să completeze formularul mai sus citat, dar prin completarea pct. 2.2.1. și nu a pct. 2.1.1..**

Rezultă că organele fiscale nu au respectat prevederile legale privind emiterea formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", acestea completând **pct. 2.1.1. și nu pct. 2.2.1.** - "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare", drept pentru care **se va desființa decizia de impunere nr. ....**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea TVA și să emită noi acte administrative fiscale care vor avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- Desființarea are la bază prevederile **art. 216** alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

- La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile **pct. 12.7** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 141 alin. 2 lit. e, art. 145 alin. 2 lit. a, art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cum modificările și completările ulterioare, pct. 38, pct. 54 din Hotărârea Guvernului Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, referitor la aplicarea art. 141 alin. 2 lit. e și alin. 3 și art. 149 din Codul fiscal, art. 65, art. 94, art. 216 alin. (3) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 4 și Anexa 2 din OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. ...., privind suma totală de ....., reprezentând:

- ..... – TVA;
- ..... – majorări de întârziere TVA,

urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă controlului prin actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....